

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 31297-01-17 זיצמן נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 7

בפני כבוד השופט יחזקאל קינר

נציג היועץ המשפטי לממשלה

המתייצב בהליך

נגד

נועם זיצמן
ע"י ב"כ עוה"ד אלירם בקל ועודד גזית

מבקש

נגד

ידיעות אחרונות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד תמיר גליק ושירה בריק-חיימוביץ

משיבה

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 152 \(א\)](#)

מיני-רציו:

* עוכבו ההליכים בתובענה ייצוגית שעניינה הטעיית קוראי עיתון "ידיעות אחרונות", עד לסיום החקירה הפלילית בעניין שיחות שהתקיימו בין העורך האחראי בעיתון לבין ראש הממשלה, וקבלת החלטה אם יוגש כתב אישום.

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – עיכוב ניהול תובענה ייצוגית

בקשת היועץ המשפטי לממשלה לעכב את ההליכים בתובענה הייצוגית, שעניינה הטעיית קוראי עיתון "ידיעות אחרונות", עד לסיום החקירה הפלילית בעניין שיחות שהתקיימו בין העורך האחראי בעיתון לבין ראש הממשלה, וקבלת החלטה אם יוגש כתב אישום.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה ופסק:

ככלל, קיומו של הליך פלילי אינו מצדיק עיכוב של הליך אזרחי המתנהל באותו עניין, אך תיתכנה נסיבות חריגות שיביאו לעיכוב ההליכים האזרחיים. ניתן לראות את האינטרס הציבורי כשיקול שיש בו כדי להוות, במקרים המתאימים, את הנסיבות החריגות הנדרשות לעיכוב הליך אזרחי בשל קיום הליך פלילי, לרבות חקירה פלילית. מקום בו ניהול התובענה הייצוגית עלול לפגוע בניהול ההליך הפלילי שעניינו אכיפת הדין, אמורה הבכורה להינתן לניהול ההליך הפלילי, בייחוד כשהתובענה הייצוגית מוגשת בעקבות הידיעות בדבר ניהול החקירה הפלילית, ובהיותה בעיצומה, ומבקשת להיבנות מאותה חקירה ומתוצריה. בנסיבות דנן, כאשר מעמידים את האינטרס הציבורי בהבטחת ניהול תקין ובלתי מופרע של חקירה פלילית חשובה, רגישה ובעלת השלכות ציבוריות, מול האינטרס של ניהול הליך אזרחי ביעילות ובמהירות, וכאשר לא הוצגה פגיעה ספציפית שתיגרם עקב העיכוב, יש לעכב את ההליך האזרחי. לפיכך מעוכבים ההליכים בתיק זה עד 30 יום מיום קבלת הודעת היועמ"ש כי החקירה הסתיימה.

החלטה

הרקע לבקשה

1. היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "**היועמ"ש**") הודיע על התייצבותו בהליך זה, ועתר לעכב את ההליכים בתובענה שבכותרת, עד לסיום החקירה הפלילית עליה מושתתת הבקשה לאישור התובענה הייצוגית שבכותרת, וקבלת החלטה אם יוגש כתב אישום בפרשה זו, אם לאו (להלן: "**בקשת היועמ"ש**").
2. עניינה של הבקשה לאישור התובענה כייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**") הוא בטענה כי המשיבה מטעה באופן שיטתי את ציבור לקוחותיה, קוראי העיתון "ידיעות אחרונות" המופץ על ידה (להלן: "**העיתון**"), בכך שתוכן העיתון אינו משקף את השקפותיהם האמתיות של כותביו ועורכיו, אינו משקף את המציאות ואינו מסקר את העובדות כהווייתן. נטען כי העיתון המופץ על ידי המשיבה מהווה כלי לשירות האינטרסים המסחריים של בעליו והמוציא לאור שלו.
3. בבסיס בקשת האישור עמדו פרסומים בעיתונות של חלקי תמלילים משיחות שהתקיימו בין מר ארנון מוזס (להלן: "**מר מוזס**"), בעל המניות המרכזי במשיבה והעורך האחראי, לבין ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, והמצויים בחקירת המשטרה. כמו כן, נסמכה הבקשה על פרסומים שונים בתקשורת.
4. קודם להגשת בקשת היועמ"ש, הגישה המשיבה בקשה לדחיית המועד להגשת תגובתה לבקשת האישור עד 90 יום ממועד החלטת היועץ המשפטי לממשלה בנוגע לתיק החקירה. בבקשת המשיבה ובתשובתה לתגובת המבקש נטען, בין היתר, כי בקשת האישור מבוססת על מה שהגדיר המבקש כ"**חלקים מתמלילי שיחות**" שהתקיימו בין ראש הממשלה לבין מר מוזס, וכי תמלילים אלו מבססים את עיקר טענות המבקש. מאחר וטרם הוחלט האם להגיש כתב אישום נגד מר מוזס, לא ניתן לעיין בתמלילים אלו, המהווים חלק מחומר החקירה, ואף

ביתר חומרי החקירה. במצב דברים זה, טענה המשיבה, אין היא יכולה להגיש תשובה, שכן אין לה אפשרות על פי דין להתמודד עם הגרסה המוצגת ולהתגונן כדבעי.

5. ביום 5.5.17 דחיתי את בקשת המשיבה. בהחלטה שניתנה בעניין זה נקבע כי בית המשפט לא יוכל לקבל כראיה פרסומים בתקשורת לגבי תמלילי הקלטות, בלא שניתן יהיה לאמת ולוודא את האותנטיות של התוכן שפורסם, ולפיכך **"אין המשיבה נפגעת מכך שעליה להגיש את תשובתה לבקשת האישור, בלא שיהיו בפניה תמלילי ההקלטות הנזכרות לעיל, והיא יכולה להגיש את תשובתה גם בלא שהתמלילים נמצאים בפניה, כאשר תפעל כמיטב הבנתה בהתייחסותה לכלל הטענות שבבקשת האישור, לרבות אלה המתייחסות לתמלילים"**.

בקשת היועמ"ש

6. בבקשת היועמ"ש נטען כי מזה מספר חודשים מתנהלת חקירה פלילית המוכרת כ"פרשת 2000" (להלן: **"החקירה"**). החקירה נפתחה לאחר בדיקה שבוצעה בעקבות הקלטות של שיחות בין ראש הממשלה ומר מוזס, והיא מבוצעת על ידי היחידה הארצית לחקירות הונאה, בליווי צמוד של הפרקליטות ובפיקוח רציף של פרקליט המדינה והיועמ"ש. חקירה זו נמצאת בעיצומה ובמסגרתה נחקרו באזהרה ראש הממשלה ומר מוזס. היועמ"ש הוסיף כי מדובר בחקירה חשובה ורגישה בעלת אופי ציבורי, הנובע לא רק מזהות הגורמים הנחקרים, אלא גם מהשלכתם הציבורית של הנושאים הנחקרים.

7. היועמ"ש הפנה [לתקנה 152\(א\)](#) [לתקנות סדר הדין האזרחי](#), תשמ"ד-1984 (להלן: **"תקסד"א"**) הקובעת כי **"בית המשפט רשאי לדחות את הדיון למועד, למקום ובתנאים שייראו לו, אם היה סבור כי למען הצדק מן הראוי לעשות כן..."**, וטען כי הגם שלפי הפסיקה, עצם קיומו של הליך פלילי אינו מצדיק, כשלעצמו, את עיכוב ההליך האזרחי באותו עניין, הרי במקרים המתאימים, כשהוצג אינטרס משמעותי שהצדיק זאת, עוכב ההליך האזרחי.

8. מדובר במקרה מובהק מצדיק את עיכוב ההליך האזרחי. בירור בקשת האישור לגופה, תחייב הגשת תגובת המשיבה ומסירת גרסה עובדתית הנתמכת בתצהיר מטעמה, וניתן להניח כי תגובה שתוגש תידרש להיתמך בתצהירו של מר מוזס, ולמצער, כי גיבושה יידרש להיעשות בתיאום עימו, שכן הטענות המועלות מכוונות במידה רבה כלפי התנהלותו, ומתוקף תפקידו. הגשת תגובה מטעם המשיבה בעת הזו, ובייחוד מסירת גרסה עובדתית מטעם מר מוזס בנושאי החקירה, כמו גם חקירה נגדית של המצהירים בבית המשפט, עלולים לפגוע בחקירה הפלילית המתנהלת, וכתוצאה מכך באינטרס הציבורי המגולם בה. קיימת אפשרות סבירה שמר מוזס, כולל גורמים אחרים שעובדים אצל המשיבה, יידרשו לעדויות נוספות במשטרה, ומסירת גרסאות בהליך משפטי מקביל לחקירה, טרם סיומה, עלול לפגוע באפקטיביות שלה, ובמסוגלותה להגיע לחקר האמת. גרסת המעורבים בפרשה צריכה להישמע לראשונה בחדרי החקירה, ולפני פרסומה ברבים והגעתה לאוזני מי שעלול

- להיקרא למתן עדות בשלב מאוחר יותר. לכן גם הוזהרו העדים ובהם מר מוזס, כמקובל, לא לשוחח על נושאי החקירה עם איש.
- מסירת גרסה והצגת עמדה מטעם המשיבה במסגרת ההליך האזרחי, בזמן שמתנהלת החקירה הפלילית עלול להשפיע על המשך החקירה ולשבשה.
9. הקשר בין ההליך האזרחי והפלילי הוא ישיר וברור, ולא ניתן להפריד בין הטענות בבקשה הקשורות לנושא הנחקר ולתמלילים לבין טענות ופרסומים נוספים, שנעשו אף הם על רקע פרסום התמלילים. גם המשיבה לא תצליח להשיב באופן שיפריד בין הטענות הנ"ל.
10. המקרה הנוכחי הוא מקרה מובהק המצדיק את עיכוב ההליך האזרחי, על מנת להבטיח את תקינות החקירה הפלילית ואת טוהר החקירה. בבסיס עמדת היועמ"ש עומד האינטרס הציבורי, ובכך שונה מקרה זה ממקרים אחרים שנדונו בפסיקה, בהם הוגשה בקשת עיכוב ההליכים על ידי בעל דין (בדרך כלל הנאשם בהליך הפלילי).
11. עיכוב ההליך לא יגרום כל נזק למבקש ולחברי הקבוצה. אין דחיפות מיוחדת בבירור התובענה, המצדיקה פגיעה באינטרס הציבורי.
12. אחת ממטרותיה העיקריות של תובענה ייצוגית היא הגברת אמצעי האכיפה מקום בו יש תת אכיפה. לעתים מוגשת בקשת אישור בעקבות הליכי בקרה או אכיפה הננקטים על ידי רשויות הביקורת והאכיפה, אף בטרם הושלמו, ומנסות להיבנות מהם. עמדת היועמ"ש היא כי בסיטואציה הנוכחית הליכי החקירה הפליליים הם דרך המלך לטיפול בפרשה, וניהולם התקין נמצא בראש סדר העדיפויות. לכן, המשך בירור התובענה הייצוגית אינו רצוי ואינו נכון, שכן יפגע בהליך הפלילי. יש לאפשר מיצוי הבירור הפלילי, כבד בבד לא תיפגע אפשרותו של המבקש להמשיך בעתיד בבירור ההליך האזרחי.
13. אין בהחלטת בית המשפט מיום 5.5.17 כדי למנוע ממנו להידרש לבקשת היועמ"ש ולהיעתר לה. אותה החלטה נסבה בעיקר על סוגיית העיון בתמלילי השיחות המלאים, אך הקושי המתעורר במקרה זה אינו קשור אך לשאלת יכולתה של המשיבה להשיב לבקשת האישור בלא שיהיו בפניה חומרי החקירה, כולל תמלילי השיחות, אלא לעצם התייחסות המשיבה לנושאי החקירה, שכן בכך עלולה המשיבה לפגוע בטוהר החקירה ולשבשה.

טענות המבקש

14. המבקש מתנגד לבקשת היועמ"ש ומבקש לדחותה.
15. הבקשה מבוססת על "הנחה" שמר מוזס יתן תצהיר מטעם המשיבה. מדובר בהנחה בלבד והמשיבה עצמה לא הצהירה כי היא נכונה.

16. את החשש שגרסת מר מוזס או המשיבה תפורסם ברבים בטרם סיום החקירה ניתן למנוע בכך שייאסר פרסום תשובת המשיבה וההליך ינוהל בדלתיים סגורות עד סיום החקירה.
17. יש חוסר סבירות במועד אליו מתבקשת הדחייה (עד להחלטה אם יוגש כתב אישום), שכן לעתים קיים פער זמנים ניכר בין סיום החקירה לבין ההחלטה אם להגיש כתב אישום. אם החשש הוא משיבוש, על המדינה לבקש את הדחייה עד לסיום החקירה.
18. בענייננו, כל עוד לא התקבלה החלטה על הגשת כתב אישום אין הליך פלילי תלוי ועומד.
19. קיימת פסיקה לא מעטה לפיה אין מעכבים את ההליך האזרחי במקרים כאלה, אפילו כאשר נושא התביעה האזרחית וההליך הפלילי זהים לחלוטין, ומנגד, הפסיקה שהציג היועמ"ש אינה רלבנטית.
20. מדובר בבקשה חריגה ביותר. קיומו של הליך פלילי כשלעצמו אינו מצדיק עיכוב הליך אזרחי המתנהל באותו עניין, אלא בנסיבות חריגות, ואלה אינן מתקיימות בענייננו. העמדה שהציג היועמ"ש לא הוצגה על ידו בהליכים אחרים (ובכל מקרה לא הובאה דוגמא לכך), והיא אינה מקבלת ביטוי בהנחיות רשמיות של היועמ"ש לרשויות התביעה, מה גם שהיועמ"ש עצמו ציין כי במקרים רבים מוגשות בקשות אישור בטרם הסתיימה חקירה, ולמרות זאת המדינה לא מגישה בקשות לעיכוב הליכים באותם מקרים.
21. השיחות בין מר מוזס לבין ראש הממשלה רק הציפו על פני השטח את מדיניות העריכה המגמתית והשרירותית של העיתון מזה שנים, ולכן אין למשיבה מניעה אמיתית מלהתייחס למדיניות זו, אף בלא להתייחס לקשר הקונקרטי שנרקם, או לא נרקם, בין מר מוזס לבין ראש הממשלה לכן, אין לקבל את טענת היועמ"ש כי אין אפשרות להפריד בין הטענות בהליך הפלילי לבין הטענות בהליך האזרחי.

טענות המשיבה

22. המשיבה הודיעה כי בעבר הגישה בקשה לדחות את מועד הגשת תגובתה לבקשת האישור, וזאת מטעמים אחרים מאלה שזכרו על ידי היועמ"ש בבקשתו. לפיכך, אין היא מתנגדת לבקשת היועמ"ש, אם כי לא מטעמיו.

תשובת היועמ"ש לתגובת המבקש

23. ההחלטה בבקשת עיכוב ההליכים מחייבת לאזן בין שני אינטרסים ושיקולים נוגדים, האחד – הרצון למצות את החקירה הפלילית ולהבטיח כי טוהר החקירה יישמר, והשני – הרצון לקדם את ההליך האזרחי ביעילות ובמהירות, תוך שמירה על זכויות הצדדים בהקשר זה. תגובת

המבקש לא כללה טענה בעלת משקל של ממש לעניין האינטרסים הנוגדים הללו. לא נטען בה לפגיעה משמעותית שתיגרם למבקש אם יעוכב ההליך האזרחי.

24. בקשת היועמ"ש לא יצאה רק מנקודת ההנחה כי תצהיר תשובה יינתן על ידי מר מוזס, אלא גם הביאה בחשבון כי התגובה תיערך בתיאום עימו, ולכך אין התייחסות בתגובת המבקש. ההנחה כי לא ניתן יהיה להגיש תגובה בתיק ללא תיאום עם מר מוזס היא הנחה מתחייבת בנסיבות העניין בשים לב לטענות המבקש כלפי התנהלותו האישית של מר מוזס, ובשים לב לתפקידו המרכזי אצל המשיבה. חשיפתו של מר מוזס לטענות ועדויות אחרות עליהן תסתמך המשיבה לצורך הגשת התגובה, עלולה להוות שיבוש חקירה בשלב זה שלה.

25. ניהול ההליכים בדלתיים סגורות אינו מסייע, כיוון שימנע פרסום פומבי של המסמכים והעדויות, אך לא ימנע את פרסום הדברים למעגל הקרוב של המעורבים בגיבוש עמדת המשיבה, או מתן עדות מטעמה.

26. לטענה כי די בכך שהבקשה תתייחס למועד שעד השלמת החקירה, יש לומר כי לאחר סיום החקירה מועבר התיק לפרקליטות לצורך קבלת החלטה בדבר הגשת כתב אישום, ולעיתים נדרשים מהלכי חקירה נוספים, ולכן החשש מפגיעה בתכלית החקירה עודנו קיים עד לקבלת ההחלטה לגבי הגשת כתב אישום.

27. היועמ"ש מפנה להליך אזרחי נוסף בעניין תביעת חברת החשמל נגד המעורבים בפרשת סימנס, שעוכב (בהסכמה) בשל הליך החקירה במישור הפלילי.

28. הקשר בין ההליך הפלילי וההליך האזרחי הוא הדוק, והדבר עולה מכך שהמבקש העמיד במרכז בקשת האישור את תמלילי השיחות בין מר מוזס לבין ראש הממשלה.

דיון והכרעה

29. "הכלל הוא כי קיומו של הליך פלילי אינו מצדיק, כשלעצמו, עיכוב של הליך אזרחי המתנהל באותו עניין" [ע"א 2173/05 היועץ המשפטי לממשלה נ' B.G. Asistance Ltd. [פורסם בנבו] (13.2.06); רע"א 5812/10 גוסב נ' אלקטרה מוצרי צריכה (1951) בע"מ [פורסם בנבו] (9.8.10)].

על הטעמים לעמדה זו ניתן ללמוד מפסק הדין ברע"א 854/97 לופטין נ' מוניקה תכשיטים בע"מ [פורסם בנבו] (30.4.97) (להלן: "עניין לופטין"):

"אין בסיס לטענה לפיה כל אימת שמתנהל הליך פלילי לצד הליך אזרחי באותו עניין, יש לעכב את ההליך האזרחי עד לסיום ההליך הפלילי. הליכים משפטיים אזרחיים ופליליים צריכים להתנהל ביעילות וללא דחיות מיותרות, מה עוד, שאין

לדעת מתי יסתיים ההליך הפלילי ומתי ניתן יהיה להמשיך בהליך האזרחי. מערכת המשפט צריכה לשאוף לכך שמשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם וכי לא יתפתח נוהג של דחיות מיותרות ללא צורך. התופעה של קיום משפטים אזרחיים ופליליים באותו ענין נפוצה למדי. ואין זה ראוי שמשפטים אזרחיים יישארו תלויים ועומדים עד אשר יסתיימו הליכים פליליים באותו עניין. לעיתים יכול העיכוב להימשך שנים גם כאשר מדובר בערכאה ראשונה, קל וחומר אם יש להמתין עד לסיום הערעור בערכאה האחרונה".

30. ועדיין, הפסיקה מכירה בכך כי תיתכנה נסיבות חריגות שיביאו לעיכוב ההליכים האזרחיים מקום בו מתנהל הליך פלילי באותו עניין.

כך אירע בע"א 2173/05 [פורסם בנבו] אשר נזכר בסעיף הקודם לעיל, שם ביקש היועמ"ש את עיכוב ההליכים (אף כי מטעמים אחרים מאלה עליהם משתית הוא את בקשתו עתה).

כך נקבע גם ברע"א 896/16 איקיוטק דיגיטל וויז'ן בע"מ נ' המועצה הישראלית לצרכנות [פורסם בנבו] (4.5.16) כי ייתכנו נסיבות חריגות בהן יעוכבו ההליכים, אף כי אלה אינן מתקיימות באותו עניין.

כך נקבע גם בעניין לופטין שנזכר לעיל כי "השיקולים הנ"ל נסוגים אם ניצבת מולם זכות של מתדיין העלולה להיפגע".

עוד נקבע ברע"א 2822/10 עו"ד דגני נ' ויינראוך [פורסם בנבו] (10.10.10) כי חומר חקירה שנמסר לנאשם, שולח הודעת צד ג' בהליך האזרחי, לא יגולה לצד ג', עד שייחקר אותו צד ג' בהליך הפלילי.

31. עתה, עלינו לבחון כיצד תיושם הפסיקה הנזכרת לעיל בענייננו. הנסיבות באותם מקרים שהובאו לעיל שונות מהנסיבות בענייננו. האם הוכיח היועמ"ש, מבקש העיכוב, כי התקיימו נסיבות חריגות במקרה זה, המחייבות עיכוב ההליך האזרחי?

32. לאחר שבחנתי את טענות היועמ"ש הגעתי למסקנה כי הנסיבות החריגות שיש בהן כדי להביא לעיכוב ההליך האזרחי מתקיימות כאן.

33. ראשית, מצאתי מקום לקבל את עמדת היועמ"ש כי קיים קשר הדוק בין ההליך הפלילי והאזרחי.

כך, בסעיף 28 לבקשת האישור נטען כי הורֶתה של התביעה היא באירועי הימים האחרונים, לאחר שהתפרסמו חלקים מתמלילי שיחות שהתקיימו בין מר מוזס לבין ראש הממשלה. בסעיף צוין גם כי מתמלילי השיחות עלה, שמוזס נכון היה להציע לראש הממשלה סיקור מוטה ובלתי ענייני בעיתון, בתמורה לבלימת מתחרה עסקי של העיתון.

בסעיף 33 לבקשת האישור פורטו קטעים שונים משיחה בין מוזס ונתניהו, וכן פרסומים בדבר הצעות של מוזס לנתניהו. כפי שצוין באותו סעיף, כל אלה העצימו, לעמדת המבקשת, את המסקנה העולה מהשיחות הנ"ל כי המשיבה אינה נוהגת באופן ענייני ביחס למושאי ונושאי הסיקור של העיתון. כן ר' האמור בסעיפים 44 ו-47 לבקשת האישור.

המבקש מציין אמנם בסעיף 28 לבקשת האישור כי היא אינה מושתתת באופן בלעדי על החשדות הנחקרים בכל הנוגע לעסקה הקונקרטית שנדונה בין מוזס ונתניהו, וכי היא מושתתת על ראיות הנוגעות הן לסוגיה הנחקרת והן לסוגיות רבות אחרות (כוונת המבקש היא לקטעים מפרסומים בתקשורת לגבי התנהלות העיתון), אך לאור המשקל הניתן בבקשת האישור לאותם תמלילי שיחות ולאור הראיות הנוספות, לא יכול להיות ספק כי העניין המצוי בחקירה פלילית מהווה חלק מרכזי מהראיות שחפץ המבקש להביא לתמיכה בבקשת האישור.

לא רק זאת, אלא שלפחות חלק מאותן ראיות נוספות אליהן מכוון המבקש קשור למושא החקירה, והכוונה היא לאמור, בין היתר, בסעיפים 39, 41 ו-45 לבקשת האישור, ואפילו הראיות הנוספות, בהן נטען לאירועים מעבר רחוק יותר, יכולות להיות קשורות באופן עקיף למושאי החקירה.

34. העולה מהאמור לעיל הוא כי איני רואה אפשרות לכך שתשובת המשיבה לא תתייחס, בין היתר, לנושאים המצויים בחקירה היום. אין בכך הגיון ואין לכך הצדקה.

35. מכאן נובעת גם מסקנה כי בין אם תיתמך תשובת המשיבה בתצהירו של מר מוזס, ובין אם תיתמך בתצהיר או בתצהירים של אחרים, יש יסוד לחששות היועמ"ש כי יהא בכך כדי לפגוע בחקירה. מקובל עלי כי תפקידו הבכיר ביותר של מוזס במשיבה, וכן הטענות האישיות המופנות אליו מחייבות את מעורבותו בהכנת תשובת המשיבה לבקשת האישור, גם אם תחליט המשיבה לתמוך את התשובה בתצהיר של אחר. מכאן, כי מר מוזס ייחשף גם לטענות ועדויות אחרות, הגם שהוא מנוע היום משוחח על נושאי החקירה. כמו כן, הגרסאות שיימסרו בהליך משפטי מקביל לחקירה הפלילית, עלולות להגיע לאחרים ולפגוע באפקטיביות של החקירה, כשייתכן ואותם אחרים, ואף מוסר התצהיר עצמו, יזומו בשלב מאוחר יותר לחקירה במשטרה.

36. הפתרון שמציע המבקש של מתן צו איסור פרסום וניהול התיק בדלתיים סגורות הוא פתרון חלקי ובלתי מספק בשלב זה, שכן גם אם פרטי תשובת המשיבה לא יודלפו ויפורסמו, לא תימנע הגעת גרסת המשיבה למעגל קרוב יותר של אנשים שיהיו מעורבים בגיבוש עמדת המשיבה והכנת התשובה, לרבות למר מוזס, כנזכר לעיל.

37. לחשש בדבר הפגיעה בניהול התקין של החקירה הפלילית יש להוסיף את רגישותה וחשיבותה ואופיה הציבורי, הן נוכח זהות הגורמים המעורבים בה, והן נוכח ההשלכה הציבורית של הנושאים הנחקרים. משמעות הדבר היא כי יש להוסיף שיקול זה למניין השיקולים התומכים בעיכוב ההליך, שכן דווקא נוכח אותן השלכות ציבוריות, יש להקפיד על הפגת החשש לפגיעה בחקירה אם יימשך ההליך האזרחי במקביל לה.

38. האינטרס הציבורי של תקינות ואי פגיעה בחקירה הפלילית הוא העומד בבסיס בקשת היועמ"ש. לא הוצגה החלטה המעכבת הליך אזרחי מהשיקולים הנזכרים לעיל, למעט

מהתיקים בעניין סימנס (ת"א 46448-03-13, ת"א 15085-12-08), [פורסם בנבו], שם עוכבו ההליכים **בהסכמת הצדדים**, נוכח עמדת היועמ"ש כי קיום ההליכים בתיק ובכללם ההליכים המקדמיים "עשוי לשבש בצורה בלתי הפיכה חקירה מתנהלת בעלת חשיבות ציבורית רבה בעניין מתן שוחד לבכירים בחברת החשמל על ידי סימנס".

איני רואה מניעה לראות את האינטרס הציבורי כשיקול שיש בו כדי להוות, במקרים המתאימים, את הנסיבות החריגות הנדרשות לעיכוב הליך אזרחי בשל קיום הליך פלילי, לרבות חקירה פלילית. מקרה בו הבקשה מוגשת על ידי היועמ"ש, שהאינטרס הציבורי לנגד עיניו, מובחן ממקרה בו מוגשת הבקשה על ידי בעל דין (בדרך כלל הנאשם בהליך הפלילי), שיש כמובן לשקול במסגרת השיקולים והאיוזונים את הפגיעה שעלולה להיגרם לו אם לא יעוכב ההליך האזרחי, אך ברי שלאינטרס הציבורי אמור להיות משקל ניכר ומעמד בכורה (שוב, במקרים המתאימים), עת נשקלת בקשה מעין זו.

39. האמור לעיל משתלב עם היותה של התובענה שלפני תובענה ייצוגית, שאחת ממטרותיה העיקריות היא אכיפת הדין והרתעה מהפרתו, ולכן, מקום בו ניהול התובענה הייצוגית עלול לפגוע בניהול ההליך הפלילי שעניינו אכיפת הדין, אמורה הבכורה להינתן לניהול ההליך הפלילי. דברים אלה נכונים במיוחד כאשר התובענה הייצוגית מוגשת בעקבות הידיעות בדבר ניהול החקירה הפלילית, ובהיותה בעיצומה, ומבקשת להיבנות מאותה חקירה ומתוצריה.

40. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי המבקש לא הראה איזו פגיעה תיגרם אם יעוכב ההליך האזרחי, מעבר לפגיעה הנגרמת תמיד מעיכובו של הליך, של אי ניהולו ביעילות וברציפות עקב העיכוב (ר' עניין **לופטין** שנזכר לעיל)

41. כאשר מעמידים, אפוא, זה מול זה את האינטרס הציבורי בהבטחת ניהול תקין ובלתי מופרע של חקירה פלילית חשובה, רגישה ובעלת השלכות ציבוריות, אל מול האינטרס של ניהול הליך אזרחי ביעילות ובמהירות, וכאשר לא הוצגה פגיעה ספציפית שתיגרם עקב העיכוב, יש להעדיף את האינטרס הראשון ולעכב את ההליך האזרחי.

42. אעיר כי החלטתי הדוחה את בקשת המשיבה לדחות את מועד הגשת תשובתה לבקשת האישור אינה עומדת בסתירה למסקנתי דלעיל. אותה בקשה של המשיבה התבססה רק על טענה כי אין היא יכולה לעיין בתמלילי ההקלטות עליהן ביסס המבקש את בקשת האישור, ולכך ניתן מענה בהחלטה (ר' סעיף 5 לעיל).

השיקולים שהוצגו בבקשת היועמ"ש והאינטרס הציבורי הנזכר בה לא נטענו בבקשה הקודמת, ולכן לא נשקלו במסגרתה. אין כל מניעה כי יישקלו עתה, במסגרת בקשת היועמ"ש, וכך נעשה.

43. שאלה אחרונה היא עד מתי יעוכבו ההליכים. לכאורה, צודק היועמ"ש בטענתו כי גם לאחר סיום החקירה והעברת התיק לפרקליטות לצורך קבלת החלטה בנושא הגשת כתב אישום,

ייתכן מצב בו יתבקשו השלמות חקירה. נכון גם כי היועמ"ש ציין כי ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום, יכול שתוגש בקשת עיכוב נוספת, שכן חשש משיבוש קיים גם בשלב שבין ההחלטה בדבר הגשת כתב אישום ועד שמיעת הראיות.

עם זאת, יש לראות בסיום החקירה את המועד הרלבנטי כעת לתום תקופת עיכוב ההליכים, שכן לפחות החשש לשיבוש הליכי החקירה עצמם לא יהיה קיים יותר עם סיומה, ואם ייטענו טענות לחשש משיבושים נוספים בהמשך, או לצורך בהשלמות חקירה, יהא על היועמ"ש להגיש בקשה חדשה בעניין זה (ר' גם ההחלטות שצורפו בעניין סימנס, שם הוסכם על עיכוב לפרק זמן קצוב).

כמו כן, בהתחשב בכך שבשל הליך החקירה הפלילית מעוכב ההליך האזרחי הנוכחי, הרי ככל שיחפוץ היועמ"ש להגיש בקשת עיכוב נוספת לאחר סיום החקירה, מכל טעם שהוא, יהא עליו לפעול לשם כך תוך פרק זמן סביר, וייקצב פרק זמן שיאפשר ליועמ"ש להגיש בקשה נוספת, ככל שיהיה לדעתו צורך בכך.

בנוסף, יש מקום לדרישת קבלת עדכון מהמשיבה בדבר התקדמות החקירה והמועד הצפוי לסיומה, שכן גם לחלוף הזמן יש משמעות בענייננו.

44. לפיכך מעוכבים ההליכים בתיק זה עד 30 יום מיום קבלת הודעת היועמ"ש לתיק בית המשפט ולצדדים כי החקירה מושא בקשתו הסתיימה, ועל היועמ"ש למסור הודעתו זו מייד עם סיום החקירה.

כמו כן, ימסור היועמ"ש לבית המשפט תוך 6 חודשים עדכון בדבר התקדמות החקירה והמועד הצפוי לסיומה, ככל שלא הסתיימה עד אז. תשובת המשיבה לבקשת האישור תוגש תוך 60 יום מקבלת הודעת היועמ"ש כי החקירה הני"ל הסתיימה.

45. תז"פ ליום 16.4.18.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ח, 09 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

יחזקאל קינר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)